

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXIV / 2014

25 Kč



IKD



Nový moderátor kurie Zdeněk Novák

Gesta víry a zbožnosti: Zdvžené ruce

Jana Croý představuje novou knihu o biskupství

Holoubek dává křídla a rozlet dětem i rodičům

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1

tel. 224 818 757.

On-line knihkupectví:

www.paulinky.cz objednavky@paulinky.cz

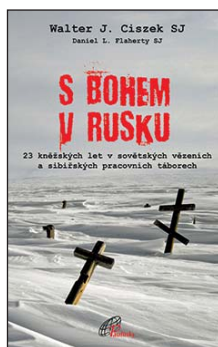


Chlapec, který se stal papežem

Příběh svatého Jana Pavla II.

Ilustrovaná kniha pro nejmenší čtenáře, která přibližuje postavu nového světce, papeže Jana Pavla II., od jeho dětství až po odpověď kardinálům v konkláve.

Váz., 64 s., plnobarevná velkoformátová kniha



Walter Ciszek

S Bohem v Rusku

23 kněžských let v sovětských vězeních a sibiřských pracovních táborech

Příběh jezuitu, který se přihlásil k misijní práci v Rusku. V roce 1940 byl zatčen a dalších 23 let vězněn sovětským režimem, z toho 15 let na Sibiři. Teprve v roce 1963 se

mohl vrátit do domů do USA.

Váz., 486 s., 335 Kč

Karmelitánské knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín

tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

Knihkupectví U Katedrály,

Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173,

e-mail: hradec@kna.cz



Nicky Gumbel

Ježíšův životní styl

Autor, který působí v čele Kurzů Alfa v Anglii, se v knize snaží přiblížit biblické učení tak, aby bylo srozumitelné a praktické pro dnešního člověka. Zabývá se například tématy: jak se vypořádat s hněvem, jak reagovat na zlé lidi, jak se vyhnout rozvodu, jak se modlit a jak dávat, jak se postít, jak zacházet s penězi nebo jak skoncovat se starostmi a začít žít.

Brož., 200 s., 219 Kč



Elias Vella

Výstup na horu manželství

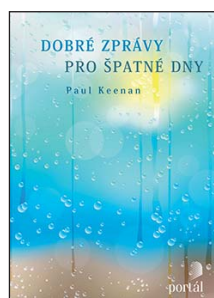
Podněty pro zdravější manželský život. Autor se věnuje nejen ideálu křesťanského manželství, ale i problémům, s nimiž se nejčastěji manželé potýkají: problematická komunikace, cizoložství, neodpuštění, nesnáze v oblasti sexuality, rozvod či odluka, atd. Nabízí povzbuzení a nasměrování, přičemž vychází z bohaté pastorační praxe a z bezpočtu osobních setkání. Brož., 192 s., 199 Kč

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8

www.portal.cz

www.facebook.com/nakladatelstvi.portal



Paul Keenan

Dobré zprávy pro špatné dny

Krátké duchovní úvahy prokládané příběhy ze života newyorského kněze a rozhlasového moderátora Paula Keenana jsou svědectvím o radosti ze života, v jehož centru stojí lidská duše. Žádné trápení, nepřítel osudu, bolest a zklamání nemohou

otrást člověkem, který umí ze všech maličkostí života sbírat světlo, jež září v jeho duši a vede k pokoji. Keenanovy příběhy jsou plné konkrétních lidí s jejich obyčejnými životy a starostmi, které se ale mění v hluboké příklady o smyslu „oduševnělého“ života, okořeněné Keenanovým laskavým humorem a shovívavým nadhledem. **Vychází současně jako e-kniha.** Brož., 192 s., 235 Kč



Pavla Koucká

Zdravý rozum ve výchově

Uvolněné rodičovství v hektické době

Proč nám dnes rodičovství připadá tak těžké? Jakým tlakům jako rodiče čelíme a kde můžeme hledat inspiraci a podporu? Svými postřehy oslovuje autorka zejména rodiče malých dětí, reflektuje výchovné přístupy

a seznamuje čtenáře se svým konceptem uvolněného rodičovství. Rozum a cit podle ní nejdou proti sobě, ale vzájemně se podporují. Výhrou pro dítě je pak vnitřně silný rodič. Kniha obsahuje řadu příkladů ze života v naší společnosti i v jiných kulturách. Čtivou a přístupnou formou nabízí podněty k přemýšlení i procítění intuice a nalezení vlastní rodičovské cesty. Brož., 208 s., 275 Kč

Moc Kristova kříže je větší než veškeré zlo

„Člověk miní, Pán Bůh mění,“ říkáme, když něco nevyšlo podle našeho plánu. Mnohdy nás zastihne tak nečekaná událost, že se nám zhroutí dosavadní život jako domeček z karet. Stačí jedno zaváhání, kratičká chvilka nepozornosti nebo jeden špatný krůček a vlak už nelze zabrzdit. Kromě našich chyb musíme zápasit také s tím, co přesahuje naše lidské schopnosti. Patří tu různé přírodní katastrofy, nemoci a především smrt našich blízkých. Nezřídka pak přichází smutek, nepokoj, pesimismus i strach z budoucnosti.

Po Ježíšově smrti se život zhroutil i jeho apoštolům a učedníkům. Byli vyděšeni a neměli odvalu vyjít ani na ulici. Strach a smutek je totálně paralyzoval, stejně tak jak se to děje u mnoha lidí, které potkávám ve svém okolí, a kteří už dávno přestali věřit v nějakou budoucnost. Ježíš však po svém zmrtvýchvstání přichází právě do této situace člověka. Přichází ve chvíli strachu a jeho první slova adresovaná učedníkům jsou: „Pokoj vám!“ Přináší jeden z nejcennějších darů, které člověk v tomto často zmateném světě potřebuje. Tato slova jsou nesmírně důležitá, aby jeho učedníci ještě hlouběji poznali Boha. Pravý Bůh není Bohem strachu a hrůzy, jak tomu člověk věřil, ale je především Bohem pravé lásky a pokoje. Strach nepochází od Boha. Vždyť Boží Syn přichází na svět proto, aby člověka strachu zbavil a ukázal mu jasnou cestu, která mu pokoj do duše zase navrátí. Člověk se už ničeho nemusí bát, pokud uvěří Kristovým slovům a činům. Jeho život je příkladem toho, jak Bůh pokoj dokáže vstoupit do lidského života a proměnit i tu nejděsivější událost našeho života na okamžik vítězství. Apoštolové se o tom přesvědčili na vlastní oči. Když viděli Ježíše uloženého do hrobu, pohřbili také všechnu svou naději a všechny představy o lepší budoucnosti. Případ „Ježíš Nazaretský“ pro ně definitivně skončil. Ani ve snu jim nenapadlo, že ten kříž, na kterém viděli Ježíše umírat – nástroj nejkrutější popravy tehdejší doby, se stane největším náboženským symbolem.

Jenomže Ježíš na třetí den vstal z mrtvých a podle svědectví evangelistů se čtyřicet dní zjevoval svým apoštolům a desítkám dalších lidí. Mnozí z nich pro tuto pravdu položili svůj život a stali se mučedníky. Najednou se už nezelekli ani té nejtěžší skutečnosti našeho života, a to fyzické smrti, protože byli přesvědčeni, že život po smrti skutečně existuje. Bůh totiž dokáže i ze slabosti udělat sílu, jak to v jednom svém dopise napsal apoštol Pavel.

(...)

Bůh je láska. Miluje nás a chce pro nás to nejlepší. Kolik křesťanů tato jistota naplňovala úžasnou nadějí i v největších těžkostech. Stačí vzpomenout na trpícího papeže Jana Pavla II., který na začátku svého pontifikátu vyhlásil: „Nebojte se! Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach. Nebojte se toho, co jste sami vytvořili, nebojte se ani všeho, co člověk vyrobil a čím je den ode dne více ohrožován! A konečně, nebojte se sami sebe! Kristus po svém zmrtvýchvstání řekl apoštolům a ženám: „Nebojte se!“ Tato slova potřebujeme dnes možná více, než kdy jindy. Je nutné, aby zesílila jistota, že existuje ten, kdo drží v rukou osudy tohoto pomíjivého světa, kdo má v rukou klíče od smrti a podsvětí, kdo je alfou i omegou. A tento někdo je Láska. Jen on se může plně zaručit za slova „Nebojte se!“

Róbert Tadeáš Spišák, OPraem.

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová.
Sazba a tisk: Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a.s., Hradec Králové, č.ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 10. 5. 2014. Vychází s církevním schválením.
Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů. Foto na titulní straně: Luděk Bárta

Obsah

Duchovní slovo	
Moc Kristova kříže je větší než veškeré zlo	3
Rozhovory	
Jana Croý: Co sto let historie, to rok práce	4
Zdeněk Novák: Nikdy mě nepřitahovala abstraktní řeč čísel, vždy jsem hleděl na člověka	6
Noc kostelů	9
Gesta víry a zbožnosti	
Zdvižené ruce	10
Krátké zprávy z diecéze	12
Z biskupství	15
Pozvánky na akce	18
Charitní listy	19

Co sto let historie, to rok intenzivní práce

Na konci dubna byla představena dlouho očekávaná kniha o biskupské rezidenci v Hradci Králové. S autorkou Janou Croý jsem hovořil nejen o jejím obsahu, nebo zajímavostech z dějin diecéze, ale také o důvodech proč vlastně vznikla. **Jana Croý** vystudovala archivnictví a pomocné vědy historické na Karlově univerzitě. Později si ještě přibrala dějiny umění. Dlouhou dobu pracovala v Akademii věd, nyní působí v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Praze. Zajímá ji výtvarná tvorba české šlechty a její sídla. Na toto téma uspořádala několik výstav.

Proč si připomínat výročí diecéze?

Skoro všichni rádi oslavujeme – ať jsou to narozeniny, svátky a různé radostné události. 350. výročí založení diecéze, duchovního díla, společenství, tradice, to je velká příležitost, která by se neměla promarnit! Slavilo se v roce 2004, 1994, dokonce i v rámci možností za minulého režimu roku 1964. I plzeňská diecéze si vloni připomněla svých 20 let. Myslí, že by toto jubileum mělo lidi povzbudit, přinést nové podněty, inspirovat... Právem máte být nač hrdí!

Jak jste se dostala ke zpracování tématu historie hradecké biskupské rezidence?

Na nápad přišel biskup Dominik Duka. Znali jsme se už z dřívějška, dokonce jsem měla u sv. Jiljí v Praze v době, kdy tam byl provinciálem dominikánů, svatbu. Asi před deseti lety jsem pro prezidentskou kancelář připravovala knihu o zámku v Lánech. Prezident Klaus měl ve zvyku každý rok zvát české biskupy na návštěvu do Lán. Při té příležitosti jim knihu o zámku věnoval jako dárek. Když jsem se potom s Dominikem Dukou setkala, řekl mi, že by chtěl mít podobnou knihu o hradeckém biskupství. Přiznám se, že se mi do toho moc nechťelo, dlouho jsem to odkládala, ale nakonec jsem se do Hradce rozjela.

Jak dlouho Vám trvalo psaní?

Udělal jsem zkušenost, že co sto let historie, to rok velmi intenzivní práce. Potýkala jsem se s dvěma zásadními problémy. Zaprvé, psala jsem



ve volném čase mimo své zaměstnání a za druhé, nepocházím z východních Čech, ani k nim nemám přílišný vztah. Narodila jsem se v Plzni, už třicet let pracuji v Praze a v Hradci jsem byla snad jednou na školním výletě. Zнала jsem tu pouze arcibiskupa Otčenáška a biskupa Duku. Tohle jsem Otci Dominikovi trochu vytýkala, už s ohledem na místní badatele a patrioty. Postupně jsem si uvědomovala, jaká byla ode mě troufalost, že jsem práci přijala. On mi však oponoval, že bude naopak zajímavé, když téma zpracuje někdo s odstupem.

Co čtenář v knize nalezne?

Původně jsme jednali pouze o historii biskupské rezidence. Což mi

přišlo trochu málo a především by řada osobností biskupů vypadla, protože ne všichni se do stavebních dějin promítli. Když jsem se pustila do studia, zjistila jsem, že pramenů je strašně moc a chvílemi jsem si připadala, jak v té pohádce „Hrncečku vař“, materiál mi doslova bobtnal pod rukama. Na začátku jsem dost dobře nevěděla, jak to skončí a v průběhu práce se rukopis značně proměnil. Kniha tedy obsahuje 350 let historie celého biskupství, tedy nejen rezidence, pohledem kulturního historika. Hlavní důraz kladu na budovu, její interiéry, zařízení a vývoj vybavení, pokud se to dalo vysledovat. Zároveň si všímám života všech biskupů, kteří tady sídlili. Nepomímám ani kulturní aktivity a sleduji jejich vztahy k okolí – městu, šlechtě, později republice. Další velkou kapitolu tvoří historie zámku v Chrasti, který vystupoval vůči hradecké rezidenci v podstatě rovnocenně. V plánu jsme měli sto stran textu a sto fotografií, nakonec se dílo rozrostlo na pět set stran a pět set fotografií.

Zmínila jste vztahy biskupů k okolnímu světu. Co je určovalo?

Hradecké biskupství bylo v porovnání s ostatními chudé. Ani náhodou se nemohlo rovnat s Prahou nebo Olomoucí, dokonce ani s Litoměřicemi. U řady biskupů byl Hradec pouze přestupní zastávkou. Toužili se dostat dál, aspoň do těch Litoměřic. Když porovnáte reprezentativnost rezidence, tak postavení obou biskupství vidíte na první pohled. V Litoměřicích se prvním biskupem stal bohatý Maxmilián Rudolf

Schleinitz, hradecký Matouš Sobek měl k dispozici jen to, co mu bylo císařem přiznáno ze solní pokladny. Praxe, že se biskupy stávali šlechtici, měla z určitého pohledu logiku. Často provoz biskupství dotovali ze svých vlastních prostředků. Dobrým příkladem je i letní sídlo. Chrast je sice milá a hezká, stále však je to venkovský zámek. Litoměřický biskup si vybudoval rezidenci ve Stvolínkách, což je o třídu výš. Vztahy se šlechtickými sousedy, ať už to byli Aueršpergové, Kinští, nebo Kolovratové, byly značně individuální, skutečně případ od případu. Jak už jsem naznačila, na některé biskupy se hledělo jak na chudé příbuzné spíše skrz prsty. Nově nobilitovaní (povýšení do šlechtického stavu – pozn. redakce) jako třeba Václav František Karel svobodný pán z Košína nebo Jan Leopold Hay, neměli výchozí pozici zrovna jednoduchou. U biskupa Haje hrál roli i jeho příklon k josefinskému osvícenství.

Změnila se v průběhu doby situace?

Rozhodně ne moc dramaticky. V Hradci se nevyvinul zvyk mít větší fundus instructus – zemědělskou bázi, majetek, který se předává dál. V podstatě se jednalo pouze o Chrast a několik dalších statků. Třeba vybavení biskupské rezidence si biskupové podle uvážení od svého předchůdce odkupovali, nebo si přivezli svoje vlastní. Nevytvořila se tu žádná větší galerie nebo sbírka. Proto se také biskup Josef Doubrava na začátku 20. století snažil vybudovat sbírku nábytku a obrazů, aby ono historické manko svým způsobem dohnal. Sbírkou pak odkázal městu jako základ budoucí galerie. Přesto se na biskupství kromě kvalitního souboru portrétů biskupů dochovala řada skvělých uměleckých děl.

Stačila jste získat k některému z biskupů bližší vztah?

Ano, mám své oblíbence. Shodou okolností to jsou většinou sami

nešlechtici. Určitě ten první – Matouš Ferdinand Sobek z Bilenberka. Nebyl rodem šlechtic, pocházel z rodiny hospodářského správce benediktinského kláštera v Rajhradě a až po studiích si ho s dovolením císaře přibrali pod svůj erb a predikát chrudimští měštěníni Bílkové z Bilenberka. Jemu vděčíme za to úžasné místo, kde se rezidence nachází. Sám však stačil Gallasovské domy, na jejichž místě biskupství stojí, pouze koupit. Další postup blokovaly po několik desetiletí spory s městem.

Musím však ještě zmínit Tobiáše Jana Beckera. O něm jsem přesvědčena, že to byla největší osobnost, kterou jste tu měli. Rovněž prostého původu z rodiny pekařů z Králík. Za něj nastal ohromný rozvoj diecéze. Jako pátý z biskupů konečně rozjel stavbu rezidence. Je to ta severní část obrácená do náměstí, jižní vznikla později. To už měl za sebou největší fundátorský čin – poutní místo na Hoře Matky Boží v Králíkách. Otevřel si jím dveře do světa, dozvěděl se tak o něm císař Leopold I., velmi si ho vážil i papež Klement XI. V Králíkách žila tradice dětských poutí, malý Tobiáš se jich účastnil a už jako chlapec přišel na nápad postavit na holém kopci nad městem kostel. Dříve se mu říkalo Mons Martis – od boha války Martia. Nyní došlo v názvu k oblíbené barokní přesmyčce na Mons Matris – Hora Matky Boží. V roce 1700 postavil kostel s ambity, který postupně doplnila budova kláštera a alej s kaplemi.

Zmizel někdo z biskupů z obecného povědomí neprávem?

Řekla bych, že opomíjíme přínos Karla Boromejského Hanla. Dal diecézi celé srdce, dobře rozuměl hospodářství a panství za něj vzkvétalo. Byl posledním biskupem, který zažil dobu feudální, prožil revoluci v roce 1848 a zrušení poddanství. Přesto se se změnami velmi dobře vyrovnal. Možná i proto, že sám pocházel ze selského prostředí. Kromě toho byl

amatérským historikem, sepsal objemnou pamětní knihu biskupství. Snažil se o rovnováhu mezi německy a česky mluvícími diecézány, což v době, kdy otázka národnosti nabývala důležitosti, nebylo tak samozřejmé. Jeho rodným jazykem byla němčina a češtinu se doučil později v úřadu biskupa. Zemřel v 92 letech, poté co v čele diecéze strávil úctyhodných 42 let.

Co pro Vás představuje příslušnost ke šlechtické rodině?

Sice jsem se nenarodila s modrou krví, ale nemám si co stěžovat: můj tatínek byl archivář, maminka středoškolská profesorka. Zároveň však musím říct, že mě příslušnost ke šlechtickému rodu těší. Jméno Croj je něco jako dobrá značka se staletou historií, najde se skoro všude po Evropě. Bohužel se zdaleka se všemi neznám. Dokonce jsem to při psaní knihy považovala i trochu za výhodu, protože se snáze dokážu vcítit a pochopit mentalitu prelátů ze šlechtických kruhů, životní styl, který se podle mého názoru – nemusí se mnou všichni souhlasit – v zásadě tolik nezměnil. Na určitý způsob jednání jsem zkrátka citlivější, a to možná ti, kteří se v aristokratické rodině narodili, neznají.

Odkud rod pochází?

Crojové jsou prastarý rod, který má kolébku ve Francii ve vesnici nedaleko Amiens. Rodinu vyhnala francouzská revoluce a její část se usadila v Německu ve Vestfálsku. Plné jméno zní Croj von Dülmen, podle vestfálského sídla hlavy rodu. Manželova rodina do Čech přišla v roce 1866. Dědeček, mladší bratr vévody, nedědil, byl pouze vyplacen, takže se musel poohlédnout jinde. Koupili si velkostatek Slabce u Rakovníka. Je zajímavé, že k panství patřil hrad Krakovec, známý pobytem mistra Jana Husa. Po první pozemkové reformě ho manželovi rodiče prodali za symbolickou jednu korunu Klubu českých turistů.

Luděk Bárta

Nikdy mě nepřitahovala abstraktní řeč čísel, vždy jsem hleděl na člověka

Od 1. dubna má královéhradecké biskupství nového ředitele diecézní kurie. Stal se jím **Zdeněk Novák**, farář v Hradci Králové – Pražském Předměstí. Zanedlouho po jeho jmenování jsme spolu hovořili nejen o očekávaných úkolech, ale také o jeho studiích ekonomie, kněžských vzorech a letech strávených v Polabí na svatovojtěšské Libici i v nedalekých Poděbradech.

Co bylo důvodem jmenování ředitele kurie?

Když pan biskup Vokál nastoupil do úřadu diecézního biskupa, měl dobrou vůli obsáhnout také dohled nad každodenním chodem úřadu – biskupské kurie. Postupem doby se ale ukázalo, že toto svoje předsevzetí může jen velmi těžko naplňovat, a když ano, tak na úkor jiných pastýřských úkolů. Vystala tak potřeba pomoci mu v téhle oblasti. Právě k tomu slouží funkce ředitele, nebo jinak řečeno moderátora kurie.

O co se moderátor kurie stará?

Oblast jeho působení obecně vymezuje Kodex kanonického práva, konkrétní úkoly plynou z organizačního řádu biskupství. Funkci ředitele kurie může vykonávat buď generální vikář, nebo ji může biskup pověřit některého kněze. Protože generální vikáři naší diecéze už mají svoje oblasti působení, tak jsme se s panem biskupem dohodli, že mi svěří kompetence v původně „jeho“ oblastech, které jsou stěžejní pro ekonomicko-hospodářský chod diecéze. Jedná se o právní oddělení, ekonomické oddělení a odbor správy majetku. Rozhodně nejde o to, abych nahradil činnost vedoucích těchto odborů, protože se zdaleka necítím být ve všech oblastech odborníkem na slovo vzatým. Mým úkolem bude spíše zastřešit jejich činnost, a protože se mnohdy záležitosti těmito odbory vyřizované prolínají, přispět ke komplexnějšímu pohledu. K životu místní církve nepatří pouze záležitosti časných dober, náleží tam důležitý úsek

pastorace s úkolem nést poselství evangelia všem lidem a také úsek charity. Postupem času bych samozřejmě rád poznal i práci těchto odborů diecézní kurie.

S jakými pocity jste jmenování přijal?

Přiznám se a už jsem se o tom zmínil na setkání pracovníků kurie při mém uvedení do úřadu, že jmenování předcházelo určité období smlouvání, kdy jsem se snažil panu biskupovi navrhnout i jiná řešení. Postupně jsem si ale uvědomil, že bych neměl odmítat žádost svého biskupa o pomoc, a tak jsem nakonec v duchu poslušnosti službu přijal. Neberu ji jako naplnění svých ambicí nebo touhy po seberealizaci. Spíše ji chci s Boží pomocí konat pro dobro diecéze.

Příchod do takového úřadu zároveň znamená částečně opustit práci ve farnosti. Jak to nesete?

S výše řečeným souvisí, že to neprožívám příliš lehce. Prozatím farnost neopouštím a tiše doufám, že až se moje služba na biskupství zaběhne, podaří se najít nějaké uspokojivé řešení. Farnost Pražské Předměstí je živou farností a není možné službu v ní nějak šidit. Budoucnost ukáže, třeba by pomohl kaplan na plný úvazek.

Dá se vyrovnat napětí mezi rolí duchovní a čistě úřednickou?

Napětím bych to úplně nenazýval. Každý kněz, který vystupuje v nějaké profánní úloze, ať už jako úředník,

zdravotník nebo pedagog, tu situaci dobře zná. Svoje kněžství si nese jako vnitřní poklad a základ, na kterém se snaží stavět ono další povolání, které vykonává. Byť to často znamená opustit dosud obvyklé způsoby prožívání kněžské služby.

Co biskupskou kurii čeká? S přijetím zákona o majetkovém vyrovnání mezi státem a církvemi vstoupíme do nové etapy...

Máte pravdu, náročné úkoly nás teprve čekají. Moje startovní pozice je ulehčená tím, že jsem nebyl bezprostředně přítomen u té první fáze, která znamenala zpracování všech žádostí o navrácení majetku někdy doslova v šibeničním termínu. To myslím provedli všichni zúčastnění velmi dobře a zodpovědně a chtěl bych jim za to i touto cestou vyjádřit vděčnost. Dá-li Bůh, mě už bude čekat fáze vydávání majetku a jeho zanesení do vlastnictví biskupství a farností a především otázka jeho dalšího využití, tak aby v budoucnosti mohl přispět k ekonomickému zajištění života místní církve. Zároveň v duchu evangelijního „toto je třeba dělat a ostatní nezanedbávat“, kladu důraz na každodenní chod kurie a vyřizování žádostí mimo okruh restituací, což bylo v minulém roce trochu odsunuto na vedlejší kolej.

Původně jste vystudoval ekonomii. Proč jste se nakonec rozhodl pro kněžství?

Studoval jsem v období sklánějící se totality na Vysoké škole ekonomické



● Při poradě vedoucích odborů, foto: Luděk Bárta

v Praze obor, který bychom dnes mohli nazvat personální řízení. V jeho výběru se asi projevilo moje podvědomé směřování k budoucímu kněžství. Nikdy mě příliš netáhla abstraktní řeč čísel, grafů a rozborů, vždy jsem hleděl na člověka. O kněžství jsem vážně přemýšlel zhruba od poloviny studia, ale protože tehdy nebylo možné přestoupit na jinou vysokou školu, měl jsem na výběr pouze dvě možnosti. Buď školu opustit bez jejího dokončení, nebo dostudovat s nadějí ve změnu poměrů. Přišlo mi smysluplnější studium řádně dokončit a dnes vidím, že to bylo dobře. Řadu věcí, o kterých jsem si myslel, že je nemůžu ve službě církvi využít, teď budu moci zužítkovat. Přesto nezastírám, že jsem byl formován v duchu doby „národohospodářského plánování“ a porevoluční překotný rozvoj ekonomie a personalistiky jsem už nesledoval tak podrobně. Sametová revoluce, kterou jsem totiž prožil v posledním ročníku studia na vysoké škole, mně otevřela cestu ke studiu teologie – nastoupil jsem do konviktu v Litoměřicích a na teologickou fakultu v Praze. Jáhenské a kněžské svěcení jsem přijal z rukou otce biskupa Otčenáška v roce 1997.

Vzpomenete si na své první kněžské místo?

Asi každý kněz má v sobě pevně zafixovanou první farnost, ve které působil. U mě to byly Třebechovice pod Orebem, kde jsem byl kaplanem u nemocného pátera Eduarda Adamce. Moje role kaplana byla zároveň spojená se službou v jeho domácnosti a ošetrovatelstvím.

Velmi rád na něj vzpomínám a každému bych přál takového šéfa se širokým srdcem plným porozumění. Zároveň mi poskytl vzor dobrých kněžských zásad pro život. Oceňoval jsem jeho výborný vztahem k lidem, s nimiž se tak rád setkával.

Dlouhá léta jste působil v Poděbradech.

Zprávu o úmrtí poděbradského probošta Františka Lukeše jsem slyšel ve zprávách rádia Proglas v červenci roku 1998 ještě na faře v Třebechovicích. První myšlenka, která mi přišla na mysl, byla, že ten kdo tam půjde, to nebude mít vůbec snadné. Netrvalo dlouho a volal mi Mons. Socha, jestli bych s ním nechtěl jet na výlet. To byla vždycky neklamná známka toho, že se jedná o takovou průzkumnou cestu do nového působiště. A jeli jsme tenkrát opravdu daleko, až jsme skončili, hádejte kde – v Poděbradech. To bylo na první pátek měsíce července roku 1998 a na první pátek měsíce srpna jsem už nastupoval na

své druhé místo. Zpočátku jsem byl ustanoven administrátorem farnosti, a protože tamní farnosti historicky náleží starobylý čestný titul probošství, stal jsem se později z rozhodnutí biskupa Duky také proboštem.

Byly začátky opravdu tak těžké?

Jednoduché to skutečně nebylo. Jednak jsem zdědil farnost po vynikajícím knězi se širokým kulturním a společenským rozměrem působení, jednak je nástup po úmrtí kněze vždycky těžší než pouhá výměna. Střídající se kněží si mohou říct co a jak. V případě problémů si mohou později zavolat. Mně zbýval jen ten nadpřirozený telefon po duchovní lince, a tak jsem se modlil, ať se za mě páter František přimlouvá, když tam spíše věci kazím, nebo se pohybují jako slon v porcelánu. Páter Lukeš díky svému skoro celoživotnímu působení v Polabí, znal skutečně kde koho a to nejen v Poděbradech. Znal nejen ty, kdo chodí do kostela, ale i ty, kteří tam žijí. Jeho role vikáře tak nebyla formální, věděl, co spravuje. To mi zpočátku chybělo, ale postupem doby se mi také povedlo proniknout do duše toho kraje. Po devíti letech jsem odtud odcházel jen velmi nerad.

Co znamená pro někoho trochu tajemný titul probošství?

Je to historická záležitost, čestný titul několika farností v diecézi, který se jim propůjčoval většinou za zásluhu, nebo vzhledem k vážnosti místa. V Poděbradech má celá věc zajímavé mezinárodní souvislosti. Novodobá historie tamního probošství sahá do roku 1886, kdy se tehdejší děkan Leopold Kotrbelec rozpomněl na skutečnost, že někdy o sto let dříve existovalo v Poděbradech probošství, které bylo zrušeno na základě rozhodnutí císaře Josefa II. Vůbec první probošt Antonín Mollinari dostal titul probošta jako odměnu za horlivou podporu školství v Maďarsku, tehdejších Dolních Uhrách. Dělo se tak v okolí města Siklós, známé vinařské oblasti, a jako výraz vděčnosti mu byl přiřčen titul probošta kláštera v Siklós, který si přenesl do Poděbrad. V devatenáctém století jim přišlo jako dobrý nápad zvýšit lesk Poděbrad obnovením probošství. K noblese lázní tak později patřila určitá noblesa církevního života, což probošt bohatě splňoval. Vždyť až do 2. vatikánského koncilu nebyl na první pohled při bohoslužbě k rozeznání od biskupa. Stejně jako on měl totiž právo pontifikálií, tedy mitry, berly, prstenu a pektorálu.

Dnes má Polabí nelichotivou pověst oblasti, kde to s vírou není valné.

Opravdu tam už několik desítek let kněz nepracuje s masou lidí, kteří do kostela přijdou. Ze zkušenosti však vím, že ta hrstka lidí, která tam je, v mnohém předčí i větší množství v tradičnějších oblastech. Jsou to spíš takové živé buňky než organismy, ale ty buňky dokáží opravdu moc. Starat se s vypětím sil o kostely a fary, zajišťovat přípravu bohoslužeb, udržovat náboženský život v obci, kam kněz v lepším případě přijede jednou za čtrnáct dní, v horším jednou za měsíc, nebo několikrát do roka, to je velmi těžká zkouška a oni ji úspěšně skládají.

K Poděbradům patří rodiště sv. Vojtěcha Libice. Získal jste si k tomuto místu osobní vztah?



● Každodenní chod úřadu, foto: Luděk Bárta

Můžu říct, že na Libici jsem strávil nejkrásnější léta svého kněžského života. Zpočátku působení v Poděbradech jsem tam po dobu rekonstrukce farní budovy probošství skoro tři roky bydlel. Mohl jsem využít výhody, že si libickou faru připravoval jako útočiště na penzi právě pater Lukeš. Když jsem tam poprvé vstoupil, tak byla hezky opravená, vymalovaná, čistounká. V tichých ránech nebo večerech jsem nasával plnými doušky atmosféru Libice, skutečně mě bavilo být i venkovským farářem. Přitom je obec typickým příkladem polabské vsi. Křesťanské rodiny tam spočítáte na prstech jedné ruky a péče o kostel a celé svatovojtěšské místo leží na bedrech několika jednotlivců.

Pojďme ještě jednou do současnosti. Na podzim minulého roku jste se stal předsedou dozorčí rady Diecézních lesů HK s.r.o. Můžete čtenářům sdělit něco i z této oblasti vašeho působení?

Pan biskup Vokál schválil po doporučení ekonomické rady diecéze jednotný model hospodaření s navráceným lesním majetkem biskupství, katedrální kapituly a farností diecéze. Ve stručnosti shrnu, že je založen na hromadném hospodaření se všemi lesními pozemky v diecézi prostřednictvím samostatné obchodní společnosti a následné rozdělování

jejích výnosů mezi vlastníka společnosti (tj. biskupství) a farnosti. Proto byla 12. září 2013 založena společnost Diecézní lesy Hradec Králové s.r.o. Vznik této společnosti je tak prvním krokem v samostatné správě majetku biskupství a farností diecéze. V jistém smyslu se tak vracíme k přirozenému stavu, který fungoval po staletí.

Na jakém principu bude jednotná správa lesů fungovat?

Vlastníci lesních pozemků pronajmou všechny své lesní pozemky (tedy aktuálně vlastněné i ty navrácené) na základě pachtovní smlouvy společnosti Diecézní lesy HK s.r.o., která na nich bude dále hospodařit. Společnost bude farnostem vyplácet pachtovné. To patrně nikdy nebude v takové výši, aby znamenalo zásadní zdroj příjmů pro samotnou farnost, protože účel lesního hospodaření je jiný. Výnos hospodaření s lesními pozemky totiž nemá sloužit pouze profitu jednotlivé farnosti, ale je především určen k zachování hmotného zabezpečení všech kněží a zaměstnanců v diecézi i poté, co jejich mzdy přestane financovat stát. Stručně řečeno – výnos z lesů bude jedním z příspěvků do balíku peněz, ze kterého bude financován život místní církve naší diecéze.

Luděk Bárta

Noc kostelů otevře chrámy a modlitebny



Společná akce křesťanských církví na území ČR, SR, Rakouska a Estonska letos proběhne **v pátek 23. května**. Podle diecézní koordinátorky Stanislavy Kučerové jsou přípravy v plném proudu: „V loňském roce se v naší diecézi do Noci kostelů zapojilo celkem 214 kostelů, z toho více než čtvrtina nekatolických. Většina je přihlášena i letos a nyní se intenzivně pracuje na tvorbě programů. Publikum, které na tuto akci přichází, je pestré – od dětí přes studenty a dospělé až po seniory, od pravidelných návštěvníků bohoslužeb přes sympatizanty církve až po náhodné kolemjdoucí.“

Co návštěvníky nejvíce láká? „Možnost vystoupit na věž či sestoupit do podzemních prostor, vidět a slyšet rozhoupný zvon z bezprostřední blízkosti, prohlédnout si varhany a moci si třeba i zahrát, osahat si liturgické oděvy či ochutnat mešní víno – to jsou aktivity, které většinu lidí osloví. Je ale důležité nezapomínat také na duchovní rozměr celé akce,“ připomíná Stanislava Kučerová. Proto se v řadě kostelů začíná večerní mší svatou, v průběhu večera pak probíhají adorace či modlitby v nejrůznějších podobách. Každý návštěvník by se zde měl setkat s radostnou křesťanskou zvěstí, a to ve formě, která je mu blízká, kterou v danou chvíli hledá a potřebuje. Aktuální program v jednotlivých kostelech je na webu www.nockostelu.cz.

Luděk Bárta

Hradec Králové čeká celý Týden otevřených kostelů

Pod patronací biskupského vikáře pro pastorační P. Jana Linharta se v týdnu **od 19. do 24. května** uskuteční městská misie. „Poněkud skromněji navazujeme na Dny vzájemného poznání a porozumění konané před několika lety. Chceme podpořit Noc kostelů širší akcí, odbourávat tak předsudky vůči církvi a přiblížit lidem víru v Krista. Vlastně neděláme nic zvláštního, pouze plníme to, co je úkolem každého křesťana, tedy hlásat radostnou Boží zvěst,“ říká P. Linhart. „Dnešní člověk už jazykem církve moc nerozumí, ale duchovní hodnoty stále hledá. Využíváme přístupných forem akcí jako jsou filmy, koncerty či přednášky,“ doplňuje organizátor Martin Suchomel.

V kině Bio Centrál budou projekce filmů s křesťanskou tematikou a následnou diskuzí, v pondělí to bude blok nazvaný Stopy Boha na Youtube se slovem P. Libora Všetuly, SDB a v úterý drama kněze za druhé světové války Devátý den, u kterého povede diskuzi Tomáš Petráček. Ve středu se v evangelickém kostele uskuteční přednáška biskupa Václava Malého na téma solidarita, spravedlnost a evangelium. Čtvrteční koncert skupiny Smile Back v kostele Božského Srdce Páně na Pražském Předměstí uvede svědectví

o hledání Boha, možnost promluvy s knězem a přimluvné modlitby. Pátek bude patřit Noci kostelů a v sobotu se od 18 hodin v kostele Panny Marie uskuteční Večer chval při svíčkách ve stylu modliteb Taizé. Týden uzavře Zahradní slavnost pro všechny v klášteře u sester de Notre Dame s divadelním představením. Podrobnosti na diecézních internetových stránkách a na plakátech.

Luděk Bárta

Domov sv. Josefa v Žirči zve k návštěvě

Hned v sousedství proslulého barokního areálu hospitalu v Kuksu leží Žireč s bývalou jezuitskou rezidencí, nyní charitním Domovem sv. Josefa. Zdejší kostel sv. Anny nabízí několik zajímavostí. Obraz nad oltářem se dá měnit podle liturgického období. Základním plátnem je sv. Anna, ale v průběhu roku může být vyměněna za Neposkvrněné početí Panny Marie, Narození Panny Marie, Nanebevzetí Panny Marie, v době postní Krista na kříži, v době vánoční Narození Páně, Obřezání Páně či Příchod Tří králů. Další rarita se pak nachází na kůru – je jí nedávno restaurována barokní zvonkohra (glockenklavir).

Součástí programu Noci kostelů bude ochutnávka mešního vína, návštěva věže a prohlídka zvonů, prohlídka varhan a zvonkohry na kůru. Ve sklepním prostoru bývalého pivovaru bude nachystána expozice z historie a současnosti Domova sv. Josefa i obce. Petr Hirsch bude vyprávět o pouti do Santiaga de Compostela.

Kostel je součástí nynějšího Domova sv. Josefa, který jako jediné zařízení v ČR poskytuje komplexní služby lidem nemocným roztroušenou sklerózou mozkomíšního v pokročilém stádiu nemoci. Kostel můžete navštívit také při příležitosti Svatoanenských zahradních slavností 19. července nebo jindy v sezoně od dubna do září. Více na www.domovsvatehojosefa.cz

Jitka Holcová



● Kostel sv. Anny v Žirči

Gesta víry a zbožnosti

Zdvižené ruce

Když se v polovině 4. století obrátil jakýsi mladý mnich na svého mistra, významného učitele duchovního života Makaria Velikého († 390) prostou otázkou: „*Jak se máme modlit?*“ obdržel neméně jednoduchou odpověď: „*Není nutné užívat mnoha slov. Stačí mít zdvižené ruce.*“ Modlitební gesto bylo už tehdy v křesťanském prostředí natolik výmluvné, že bylo považováno za dobrý začátek správné kontemplativní modlitby, za dobrou cestu k tomu, aby se mysl před tváří velkých tajemství lépe usebrala. Jen když se tělo zklidní, může se duše člověka dát do pohybu, aby překročila hranice tělesnosti a vymanila se ze všednosti. Modlitební postoj oranta, tj. vzpřímená pozice člověka s rozpaženými rukama (elevatio manuum), je však mnohem starší. Setkáváme se s ním prakticky ve všech náboženských kulturách, vždyť vychází z přirozené intuice, aby byl člověk při modlitbě pomyslnou spojnicí mezi zemí a nebem. Hlava směřující ke slunci znamená bezprostřední spojení se životem a zdvižené ruce

vyjadřují lidskou křehkost a zároveň i odevzdanost, vždyť jsou prázdné, beze zbraně. Např. trojský kněz Láokoón na slavném helénském sousoší takto neúspěšně prosí nebesa za záchranu svého města. Gesto však zmiňuje i Starý zákon a biblická kniha Exodus jej spojuje přímo s modlitebním postojem vůdce vyvoleného národa Mojžíše. Je známo, že při obsazování zaslíbené země museli Izraelité překonat mnohá nepřátelství, včetně různých bojů se zneprátenými kmeny. Patriarcha Mojžíš byl však v té době už na konci svých sil. Již dávno to nebyl onen charismatický vůdce, který převedl židovský lid Rudým mořem, nebyl už ani tím někdy až příliš výbušným mužem hovořícím s Hospodinem na hoře Chorebu. V závěru svého života, na samotných hranicích zaslíbené země, se však projevuje jako pravý učitel modlitby. „*Když Mojžíš měl zdvižené ruce, vítězili Izraelité. Když ruce spouštěl, vítězili Amalečané,*“ konstatuje kniha Exodus stroze (Ex 17,10). Staříčkový patriarcha se modlil za svůj

lid, začaly ho však opouštět síly, ale na jeho požehnání závisel osud bojujícího vojska. Jeho společníci Áron s Churem tak museli až do vítězného konce podpírat jeho žehnající ruce.

Zdvižené ruce znamenají přesahující vztah a odevzdanost, dlaně směřující k nebi vyjadřují důvěru. Velký král Šalamoun se právě takto postavil jménem celého národa před svého Boha, když byl dokončený jeruzalémský chrám slavnostně zasvěcen Hospodinu. Odevzdal tak v důvěře svůj národ, chrám i sebe sama svému Tvůrci (srov. 1 Král 8,22).

Mé dlaně zvednuté přijmi, Pane můj

Křesťané v prvních staletích se nejčastěji modlili ve stoje se zdviženými rukama. Stání odkazovalo k velikonoční radosti a gesto rukou na jejich velkou touhu po Bohu. Např. na mnoha místech v římských katakombách je takto zachycen sám Kristus nebo různé biblické postavy volající k Bohu o pomoc (např. Zuzana obviněná starci, Daniel mezi lvy nebo Tři mládenci v ohnivě peci). Nechybí ale ani obyčejní muži a ženy – právě takto se na náhrobcích zobrazují lidské duše patřící na Boží slávu, tj. osvobozené z moci temnoty, smrti a hříchu. Modlitební postoj se zvednutými dlaněmi je však stále více chápán především jako důležitý projev osobní modlitby, což je zcela v souladu s žalmem 141, připisovaným králi Davidovi. V něm je totiž popisováno zapojení celého lidského těla do osobní večerní modlitby.

Další z církevních učitelů Origenes († 253) dával ze všech modlitebních postojů přednost tomu, když mohl k Bohu pozdvihnout oči i ruce. „*Tělo v modlitbě symbolizuje hodnoty, které vyhovují duši,*“ napsal



● Noe koná oběť po skončení potopy, 4. století, Řím, Museo Nazionale Romano – Terme di Diocleziano, foto autor



● Žena v postoji orantky. Detail mramorového náhrobku, 4. století. Řím, Musei Vaticani – Museo Pio Cristiano, foto autor

tehdy. Od 3. století se postoj oranta při eucharistické bohoslužbě stává výlučným kněžským gestem, doprovázejícím modlitby, které kněz říká jménem celého shromážděného lidu (tzv. orace). Důvod byl zřejmě zpočátku především praktický, protože už třeba Tertulián († 220) ve svém díle o modlitbě nabádal věřící k střídmosti modlitebních gest (cum modestia et humilitate) na veřejných shromážděních. Byl si příliš dobře vědom rozmanitosti provedení gest v souvislosti s temperamentem člověka a varoval před jejich příliš rozmáhlým provedením. Bohoslužby byly tehdy slaveny ještě v soukromých domech a neumožňovaly tak zohlednit osobní projevy zbožnosti všech přítomných, stejně jako pozdější chrámy, které nedostačovaly rychle se rozrůstající křesťanské komunitě.

Signum crucis

Zřejmě od poloviny 5. století se objevuje ryze křesťanská varianta postoje oranta hojně doporučovaná

duchovními vůdci k soukromé modlitbě. Zřetelně za tím stojí snaha napodobovat Krista (imitatio Christi) jeho smýšlením, jednáním i způsobem modlitby. Do lidského těla je totiž kříž přímo vepsán, stačí ruce natáhnout do stran a můžeme se snáze připodobnit samému ukřižovanému Spasiteli. Ve stejné době se začínají u mnohých duchovních autorit objevovat citáty, které přímo hovoří o tom, že postoj oranta signum crucis est, že je tedy znamením kříže. Ostatně na jednom z nejstarších vyobrazení ukřižování, na známém reliéfu na dveřích baziliky svaté Sabiny v Římě posvěcenými v roce 440, vidíme Krista, který je jakoby ukřižovaný, ale není přímo na kříži, ale má pouze rozpažené ruce a podobně i oba odsouzení lotři. Zobrazení kříže v přímém spojení s Kristem bylo v té době ještě tabu, vždyť tento způsob potupné smrti byl zrušen teprve nedávno. Je však nesporné, že Kristovy rozpažené ruce mají zcela zjevně kněžský rozměr, jsou sice zdánlivě nehybné,

přesto však žehnají světu. V jeho díle pokračujeme nyní my, křesťané. On dotváří svět našima rukama, jedná skrze nás.

Od středověku se s rukama rozpaženými do tvaru kříže setkáváme při soukromé modlitbě stále u většího počtu světců. Mnohem běžnější než dřívější vzpřímený postoj je nyní pokleknutí reflektující lépe Kristovo utrpení a ponížení a zároveň i vlastní omezenost a hříšnost. Modlil se tak často např. svatý Dominik. Jeho životopisci zdůrazňují, že tak činil nejčastěji „na svatém místě“, tedy před křížem v kostele. „*Gesta těla jsou svědectvím a důkazem zbožnosti ducha*,“ tvrdila jedna z tehdy běžných teologických pouček. Nejvíce modlitební postoj kříže ale proslavil svatý František z Assisi (zobrazil ho tak např. malíř Giotto). Právě takto se modlil, když 17. září 1224 obdržel stigmata, tj. když na svém vlastním těle přijal rány po Kristových hřebecích.

Radek Martinek

Go & Play hiStory (GPS) aneb poznej svoji diecézi

Máte rádi dobrodružství, chcete navštívit zajímavá místa a něco se dozvědět o historii hradecké diecéze? Pokud odpovíte na všechny otázky ano, tak byste měli zpozornět. Od dubna se rozjela nová diecézní poznávací hra nazvaná Go & Play hiStory (GPS) aneb poznej svoji diecézi. Na objevení pokladů podle GPS souřadnic máte čas do října.

Jistě jste aspoň jednou v životě zaslechli slova geocaching, cach, cacher, když se budeme držet psané varianty, tak také keš či keška. Hra, při níž hledáte podle souřadnic GPS schované schránky s často rostodivným obsahem, si získala po celém světě tisíce příznivců. V keši se nachází sešit zvaný logbook a několik předmětů. Do logbooku zapíšete svojí návštěvu a můžete vyměnit některé předměty v keši za něco vlastního. Nejedná se o nic drahého, v keši najdete například hračky, lístek na metro, cizí mince, CD apod. Když přijdete z „lovu“ domů, na internetu svojí návštěvu zapíšete podrobněji (zalogujete) a můžete se kochat statistikami o počtu ulovených keší. Pokud máte zájem, můžete pro ostatní hráče založit vlastní kešku a záleží jen na Vás, nakolik budete kreativní s obsahem a umístěním. Pokud jste pár kešek už našli, jistě potvrdíte, že hra skutečně dokáže strhnout.

Na stejné bázi vznikla diecézní hra Go & Play hiStory. Je určená jednotlivcům, společenstvím a rodinám. Zaregistrovaní hráči mají za úkol najít podle GPS souřadnic až 58 míst diecéze, kde jsou ukryté schránky (kešky), v nichž jsou malé kartičky s potřebnými informacemi o daném místě.

„Ke hře vzniknul nový web, na kterém se musí hráči zaregistrovat a teprve poté se mohou pustit do hry. Každá



kategorie má svá odlišná pravidla, celá hra směřuje k podzimu, kdy se sečte a podtrhne úsilí hledačů. Kdo splní bezchybně pravidla, bude zařazen do slosování o lákavé ceny. Před přihlášením je však důležité si dobře rozmyslet, ve které kategorii se chcete hry účastnit. Můžete soutěžit pouze v jedné,“ upozorňuje Ludmila Horáčková z Diecézního centra pro mládež a dodává: „*V jistém slova smyslu se vítězem stane každý, kdo zvítězí sám nad sebou, překoná lenost a do hry se zapojí.*“

GPS byla zahájena na Diecézním setkání mládeže 12. dubna a potrvá do 12. října. Vyhlášení výsledků a ocenění výherců proběhne o podzimních prázdninách, 25. října na Vesmíru.

„*Snad nic nezkazím, když prozradím, že díky našim sponzorům můžeme nabídnout vítězům skutečně atraktivní ceny. V kategorii jednotlivců to bude koloběžka, společenství čeká pobyt zdarma na Centru života mládeže Vesmír doplněný adrenalinovou aktivitou v Lanovém parku v Deštném a rodiny se mohou těšit na třídní pobyt v Erlebachově boudě na hřebenu Krkonoš,*“ říká P. Tomáš Hoffmann.

„*Rozhodl jsem se zapojit po setkání mládeže. Cestou domů jsme debatovali o hře a já si řekl, že by mohlo být super podívat se po diecézi. Úplně mě to nadchlo,*“ říká účastník pod loginem Danci.

Podrobné informace a registrační formulář najdete ode dne zahájení na gpshk.signaly.cz, kontaktní e-mail: gpshk@bihk.cz.

Luděk Bárta

Šedesát kněží se sešlo na pouti v Králíkách

(ds) – V jubilejním roce hradecké diecéze se sešli i její duchovní. Na kněžskou pouť na Horu Matky Boží jich v pondělí 17. a v úterý 18. března přijelo šest desítek. K duchovnímu programu přispěl host setkání P. Adam Rucki z ostravsko-opavské diecéze, který před nimi vystoupil s přednáškou o významu povolání. P. Adam Rucki, dlouholetý spirituál pro bohoslovce v semináři, nyní působí jako spirituál severomoravských kněží. Biskup Jan Vokál byl hlavním celebrantem Mše svaté, sloužené v poutním chrámě Nanebevzetí Panny Marie.

Kněží si mohli prohlédnout areál zdejšího kláštera i jeho okolí, podniknout výlet na Vyhliďku, zhlédnout film nebo se podělit o zkušenosti ze služby ve farnostech.

„Bylo to velké duchovní povzbuzení a oživení vztahů mezi námi navzájem. Věřím, že i když to byla první pouť, tak nebude poslední, ale stane se každoroční tradicí,“ řekl P. Jan Linhart, který setkání připravil.

Hora Matky Boží u Králík je významným poutním místem královéhradecké diecéze. Ta areál s klášterem a chrámem loni v létě převzala od řádu redemptoristů a obnovila tam duchovní správu. Do budoucna by se místo mělo stát jedním z center pastore v diecézi.

Seminaristé putovali do Rokole

Ztišení, uvědomění si významu postní doby a setkání se s biskupy, to všechno čekalo v neděli 23. března na hradecké seminaristy a studenty konviktu v Rokoli.

Obyvatelkám kláštera schönstattsckých sester budoucí kněží vyprávěli o životě v semináři a o pouti do Fátimy. Ta se uskutečnila loni v srpnu. Po společném obědě s biskupy Janem a Josefem následovala modlitba křížové cesty v kostele a mše svatá. Při ní přijali Filip Dušek, Zdeněk Sedlák a Miloš Pacher službu akolyty.

„I přes nepřízeň počasí – celý den pršelo – jsme prožili požehnaný den s otci biskupy, kteří nás povzbudili do dalších dnů naší formace a sestrami, které nás ujistily o svých modlitbách, a kterým chceme zároveň poděkovat za jejich každoroční pohostinnost,“ sdělil, jeden z bohoslovců.

Poutní místo Rokole nedaleko Nového Města nad Metují je spjaté s působením schönstattscké řehole. Pro všechny členy schönstattscké rodiny je letošní rok zvlášť významný, neboť v něm slaví sto let od svého založení. Proto mohou všichni věřící po modlitbě v místní kapli získat plnomocné odpustky. Ty jsou za obvyklých podmínek (svátostná zpověď, eucharistické přijímání, modlitba na úmysl Sv. otce) věnovány všem členům Díla a ostatním věřícím, pokud upřímně litují svých

hříchů. Odpustky může získat každý, kdo se v době od 18. října 2013 do 26. října 2014 zúčastní jubilejních oslav nebo odpovídajících bohoslužeb nebo alespoň určitý čas rozjímá a rozjímání zakončí modlitbou Otče náš, Vyznáním víry a vzýváním Třikrát podivuhodné Matky, Vítězné Královny v Schönstattě, ve stanovených jubilejních dnech v Římě a ve všech schönstattsckých kaplích na celém světě.

Dmytro Romanovský



● Loučení ve vstupní hale kláštera

Před Květnou nedělí se uskutečnilo Diecézní setkání mládeže

(lb) – Mládež z celé diecéze se v sobotu 12. dubna sešla v Hradci Králové. Program byl zaměřen na téma povolání, jemuž je v diecézi věnován celý letošní rok. Setkání začalo v budově Filharmonie Hradec Králové na Eliščině nábřeží. Zde byla na programu katecheze, svědectví a diskusní stůl s příslušníky jednotlivých stavů – řeholní sestrou, knězem a manžely. O hudební doprovod se postarala diecézní kapela VeKa. Po poledni následovaly tématické skupinky se zajímavými hosty, sportovní vyžití, ztišení při adoraci a rozjímání při křížové cestě. Den ukončila mše svatá s biskupem Janem Vokálem v katedrále v 15.00 hod.



● Diskuze u kulatého stolu, foto: Vít Šimek

Horské klubání 2014

Ve dnech 4.–6. dubna se na Erlebachově boudě ve Špindlerově Mlýně konalo už sedmé setkání členů Misijních klubek nazvané Horské klubání. Akce je od roku 2008 pořádána každé jaro se záměrem poděkovat dětem, které celoročně podporují misie svými aktivitami. Letos přijelo přes sto členů misijních klubek ze všech diecézí, aby se vzájemně poznali, inspirovali a zabavili. Z královéhradecké diecéze dorazily děti z Chocně, Letohradu, Prosetína, Slatiny nad Zdobnicí, Vamberka, Jičina, Ústí nad Orlicí, Rychnova nad Kněžnou a Provodova.

V tvořivých dílnách si děti mohly vyzkoušet pletení pomlázky, barvení vajíček, výrobu velikonočních zajíčků ze sádry, filcování z ovčího rouna, zdobení perníčků anebo malování přáníček pro biskupy. V jiných skupinkách se promítaly misijní dokumenty, hrály hry a soutěžilo se v misionářských dovednostech. Výrobky z tvořivých dílniček byly nabízeny na doprovodném Misijním jarmarku®. Odpoledne P. Jiří Šlégr promítal záběry z Ugandy a Papuy-Nové Guineje, zachycující prožívání velikonočních svátků v těchto zemích. Hudební doprovod zajistila Klubka z Letohradu a Slatiny nad Zdobnicí. Fotogalerii najdete na www.missio.cz a facebookovém profilu PMD: <https://www.facebook.com/PapezskaMisijniDila>

TZ PMD



● Společná fotografie před kapličkou svatého Františka u Erlebachovy boudy, archiv PMD

Katedrálu navštívil prezident

(Ib) – Součástí třídenní cesty českého prezidenta Miloše Zemana po Královéhradeckém kraji byla v úterý 15. dubna také návštěva katedrály Svatého Ducha. Při ní ho přivítal diecézní biskup Jan Vokál a členové katedrální kapituly. Návštěvu doprovodil zpěvem chlapecký sbor Boni pueri. Prezident si prohlédl interiér chrámu, zapsal se do pamětní knihy děkanství a položil květiny k pamětní desce arcibiskupa Karla Otčenáška. Druhým místem, u kterého se zastavil, byl památník obětí prusko-rakouské války roku 1866 v severní lodi kostela. Prezident během posledního dne návštěvy v kraji navštívil také benediktinský klášter v Broumově.



● Zápis do pamětní knihy děkanství, foto: Luděk Bárta

Zemřel Josef Tajchl

Ve čtvrtek 27. března 2014 zemřel v Kutné Hoře ve věku 79 let Mons. Josef Tajchl. Narodil se v roce 1935 v Komořovicích, farnost Mladé Bříště na Pelhřimovsku. Maturoval na gymnáziu v Humpolci. Pět let pracoval v pelhřimovském Agrostroji jako dělník. Teologii vystudoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích v letech 1958–1963. Na kněze byl vysvěcen v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích 23. června 1963 a následující den, na svátek sv. Jana Křtitele sloužil svou první mši svatou (primici). Od té doby, pokud mu to komunistický režim dovolil, sloužil jako kněz na mnoha místech královéhradecké diecéze. Například v Letohradě v letech 1972–1977 až do odebrání státního souhlasu a odsouzení k podmíněnému trestu jako nepřítel socialistického zřízení. V tomto období našel uplatnění na rodné Vysočině jako dělník ve skladu hutního materiálu v Humpoleckých strojárnách. Po třech letech dostal povolení k činnosti. To nastoupil jako kaplan v Náchodě a odtud přešel na Jičínsko. V roce 1985 opět ztratil státní souhlas a nesměl působit ve Východočeském kraji. Proto byl ustanoven administrátorem v malé vesnici Bykání ve Středočeském kraji nedaleko Kutné Hory. Tam stačil navázat vztahy s biskupem Karlem Otčenáškem, nezapomenutelným Josefem Zvěřinou i Vojtěchem Kodetem, současným převorem karmelitánů. Patřil k mnoha a mnoha katolickým kněžím, kteří měli těžký život za komunistické totality, a z vlastní zkušenosti poznal problémy katolické církve v ilegalitě. V roce 1990 ho poslal biskup Otčenášek do Náchoda, kde působil více než sedm let. Přelom tisíciletí prožil ve farnostech Josefov a Jasenná na Jaroměřsku. Za příkladnou duchovní službu, pracovitost a věrnost ho papež Jan Pavel II. poctil udělením čestného titulu monsignore. V Josefově na své vlastní náklady opravil střechu fary a podílel se na opravě jasenského kostela sv. Jiří. Později ze zdravotních důvodů z Josefova odešel do Kutné Hory, kde až do své smrti vypomáhal v duchovní službě. Pohřeb měl v pátek 4. dubna ve farním kostele sv. Jakuba v Kutné Hoře a jeho tělo po mši svaté a obřadech uložili do kněžského hrobu na místním hřbitově.

Jiří Uhlíř

Úmysly apoštolátu modlitby

květen 2014

Všeobecný úmysl: Aby hromadné sdělovací prostředky byly nástrojem sloužícím pravdě a míru.

Evangelizační úmysl: Aby Maria, Hvězda evangelizace, směřovala poslání církve k ohlašování Krista všem lidem.

Národní úmysl: Aby doba přípravy na kněžství byla pro bohoslovce školou svatosti a moudrosti.

Biskupství královéhradecké
Diecézní centrum pro seniory srdečně zve na

X. diecézní setkání seniorů a jejich přátel

v sobotu 7. června 2014 v Hradci Králové

Téma: arcibiskup Karel Otčenášek

Program:

■ Kostel Nanebevzetí Panny Marie

9.00 Slavnostní zahajovací bohoslužba – hlavní celebrant světitel biskup Mons. Josef Kajnek

■ Nové Adalbertinum – Velký sál

10.15–11.00 Mons. Mgr. Josef Socha: Postava arcibiskupa Karla Otčenáška v dějinách královéhradecké diecéze

11.00–11.15 Přestávka

11.15–12.00 S. M. Mlada Kozlová a S. M. Marta Žďárková: Svatodušní spřátelování jako celoživotní myšlenka arcibiskupa Karla Otčenáška

12.00–13.00 Občerstvení, posezení při kávě, sdílení

13.00–13.45 P. Jan Rybář SJ: Absurdní nároky křesťanství – životní zkoušky arcibiskupa Karla Otčenáška

■ Kostel Nanebevzetí Panny Marie

14.15 Český chlapecký sbor Boni pueri – koncert na počest arcibiskupa Karla Otčenáška

Přihlášky (telefonicky, písemně nebo emailem do 3. 6. 2014!): Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcskhk.cz

Liturgický kalendář

4. května – 3. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 2,14.22-28

Žalm: Žl 16(15)

2. čtení: 1Pt 1,17-21

Evangelium: Lk 24,13-35

11. května – 4. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 2,14a.36-41

Žalm: Žl 23(22)

2. čtení: 1Petr 2,20b-25

Evangelium: Jan 10,1-10

18. května – 5. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 6,1-7

Žalm: Žl 33(32)

2. čtení: 1Pt 2,4-9

Evangelium: Jan 14,1-12

25. května – 6. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 8,5-8.14-17

Žalm: Žl 66(65)

2. čtení: 1Pt 3,15-18

Evangelium: Jan 14,15-21

Kdo mě vede ke Kristu?

Katechetické a pedagogické centrum připravilo pomůcku, která je určena nejen pro výuku náboženství nebo katechezi ve farnosti, ale nabízí ji i rodičům k výchově víry svých dětí. **Pracovní sešit** vznikl k příležitosti 350letého výročí diecéze. Děti se v něm seznamují s životem církve. Do tajemství církve jsou uváděny skrze biblický obraz ovčince dobrého Pastýře – Ježíše Krista, který je snadno pochopitelný i pro děti předškolního věku a zároveň zdůrazňuje poslání církve pokračovat v díle Ježíše Krista. Kapitoly rodina, farnost, diecéze, římskokatolická církev jsou uvedeny biblickým nebo teologickým pohledem a snaží se být pro život dítěte konkrétní. Na základě své zkušenosti ze života v rodině a ve farnosti poznávají děti poslání církve a své místo v ní.

Pracovní sešit je možné zakoupit na Katechetickém centru Biskupství královéhradeckého za cenu 7 Kč. Je možné si jej též objednat prostřednictvím farnosti nebo bude nabízen na vikariátních poutích k roku povolání.

ČM Fatima, Koclířov

- **První mariánská sobota 3. 5.** program s představiteli mezinárodní rady Světového apoštolátu Fatimy: Prof. Américo Pablo López Ortiz, Portoriko; Georges Inglin, Švýcarsko; Dave Carollo, USA; Dr. Celcio Dias, Indie; P. Roland Berngeh, gen. vikář diecéze Kumbo, Kamerun; Jorge Gutierrez, Mexico; Oliver Abasollo, Velká Británie; Reynald Andales, Filipíny; Nuno Prazéres a Anna Reis, Fatima; Domus Pácis, Portugalsko. V 15.30 hod. koncert Hanky Servické.
- **Májové poutě v Koclířově 8. 5.** od 9 hod. s poutním programem a v sobotu 10. 5. ve 14 hod. evangelizace a v 16.00 hod. mše svatá, hlavní celebrant P. Elias Vella OFMConv. (exorcista z Malty). 9.–11. 5. **víkendový seminář „Vnitřní uzdravení“** P. Vella; 12.–15. 5. **exercicie „Svatost smíření“** P. Vella; **Fatimská vigilie 12. 5. a Fatimský den 13. 5.** od 9 hod.
- **Seminář o Dr. Josefu Hlouchovi 6.–8. 6.** programem první červnové soboty a autorským čtením z knihy Milion duší, Osudy biskupa Josefa Hloucha. **Kontakt:** Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, Mobil recepce: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Pardubice

Salesiánské středisko mládeže pořádá **17. 5. tradiční festival**, na který srdečně zveme nejen celou Salesiánskou rodinu, ale také ty, kteří mají zájem toto prostředí blíže poznat. Připravený bude bohatý program pro děti, mládež, rodiče i prarodiče a jejich přátele. Nabízíme možnost seznámení se zajímavými lidmi, přátelského posezení u grilovaného prasátka, odpočinku a spoustu dalších aktivit. Začíná se v 10.00 hod. mší svatou, kterou přislíbil celebrovat Mons. Karel Herbst SDB. Program a další informace na www.shm.cz/festival, festival@shm.cz.

Police nad Metují – Vamberžice

- **10. 5. Tradiční Májová pouť do Vamberžice k bazilice Panny Marie, královny rodin**
Letos se budeme modlit mimo jiné za královéhradeckou diecézi a všechna potřebná povolání pro její život. Putovat budeme pěšky po památné vamberžické poutní cestě s kamennými kříži a sochami, malebnou krajinou Policka, Broumovska a Radkovska. Poutí bude zahájena v 8 hod. v chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Polici n. M. požehnáním poutníků a zakončena mší svatou od 16.30 hod. v bazilice P. Marie ve Vamberžicích. Zpáteční cesta bude zajištěna dvěma autobusy do Police n. M., s odjezdem v 18.30 hod.

Slatiňany

- **Modlitby za kněžská a řeholní povolání** každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží. Termíny: 10. 5., 14. 6., 12. 7., 9. 8., 13. 9., 11. 10., 8. 11., 13. 12. Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Hoješín

- **Noční adorace:** 2. 5., 6. 6., 4. 7., 1. 8., 5. 9., 3. 10., 7. 11., 5. 12. Program: 19.00 mše svatá, výstav NSO hodina společné adorace, pokračuje noční adorace. Kontakt: Školské sestry sv. Františka Hoješín, S. Terezie – tel.: 469 676 181, mobil 723 180 121.
- **16.–18. 5. Duchovní obnova pro děvčata od 12 do 18 let**
Život s Bohem. Musí to být nuda?, vede P. Pavel Šupol. S sebou: spacák, přezůvky, pevnou obuv a teplé oblečení. Cena: dobrovolný příspěvek na jídlo. Začínáme v 18 hod. mší svatou. Hlaste se do 10. 5. u sestry Terezie, tel.: 723 180 121, hojesin.osf@seznam.cz
- **13.–15. 6. Ekumenický víkend**
V duchovním přátelství prožijeme radost z Evangelia a z evangelizace. Program: pátek v 18 hod. večere; seznámení, modlitba chval – Eva a Martin Beranovi, ŘKC. Sobota v 8 hod. ranní modlitba, snídane; 9.30 přednáška Rut Kučerová, ČCE, meditace, sdílení, oběd; v 15 hod. Lectio divina (Dt 4,32-34.39-40; Řim 8,14-17; Mt 28,16-20); v 17 hod. ekumenická bohoslužba, předsedá: ses. Iveta Hušková, CČSH, kázání: P. Jiří Heblt, ŘKC; táborák. Neděle v 9 hod. ranní modlitba, snídane. Program pro děti. Příspěvek dobrovolný. S sebou: Bibli, spacák. Pořádají Školské sestry svatého Františka. Přihlášky S. Terezie OSF do 8. 6., mobil: 723 180 121, hojesin.osf@seznam.cz, tel. 469 676 181.
- **29. 6.–5. 7. Letní tábor Genesis: příběh člověka**
Na zámku Hoješín pro kluky a holky od 7 do 12 let. Přihlášky: sestra Rita nebo Terezie, v sakristii nebo možno vyžádat na adrese hojesin.osf@seznam.cz. Uzávěrka přihlášek 31. 5.

Číhošť

- **Smírné pobožnosti v Číhošti:** 10. 5., 14. 6., 12. 7., 9. 8., 13. 9., 11. 10., 8. 11., 13. 12. Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace. Příležitost ke Svátosti smíření v době Svatého růžence a v době Soukromé adorace. Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod. Info: www.farnostcihost.cz

Dřízna u Přepych

Mše svatá ve 14.30, před každou mší svatou je modlitba svatého růžence a možnost přistoupit ke svátosti smíření. Po mši svaté je mariánská pobožnost. Soukromě i pobožnost křížové cesty. **11. 5.** celebruje P. Antonín Forbelský; **18. 5.** celebruje Mons. Josef Socha; **25. 5.** celebruje P. Tomáš Hoffmann; **17. 8.** celebruje P. Zdeněk Novák; **5. 10.** celebruje P. Jiří Pilz

Jilemnice

■ 23. 5. výstava Po stopách Sarajeva 1914

V 15 hod. položení květin v rodové hrobce Harrachů v Horní Branné. V 16 hod. bude nedaleko zámku odhalen pamětní panel věnovaný Janu Nepomuku hraběti Harrachovi. V 17 hod. v kostele sv. Vavřince v sousedství zámku slavnostní mše za oběti I. světové války. V 18.30 hod. v Erbovním sále Krkonošského muzea v Jilemnici zahájení výstavy věnované sarajevskému atentátu, mimo jiné i jedinečná kolekce fotografií následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este a jeho manželky Žofie.

Albeřice, Dům Setkání YMCA

■ 16.–18. 5. Manželský víkend

Víkend pro manžele, kteří chtějí obnovit a prohloubit své manželství. Základem krátké přednášky na témata manželské komunikace, řešení konfliktů, odpuštění a budování vztahů. Témata jsou zaměřena na praktickou přípravu na každodenní situace. Rozhovory a sdílení probíhá jenom v manželských párech.

■ 16.–23. 8. Hudební tábor rodin

Dopoledne společné muzicírování na nástroje, které si účastníci s sebou přivezou. Odpoledne výlety, sport, odpočinek. Večer posezení u ohně, povídání, muzicírování, volno. Součástí je i duchovní program. Vedou zkušení lektori a hudebníci. Informace a přihlášky i na jiné akce na www.setkani.org nebo u M. Vyleřala: ymca@setkani.org, tel. 731 625 615.

Malé Svatoňovice

Mariánský měsíc v poutním kostele Sedmi radostí Panny Marie v 10.30 mše sv. celebruje duch. správce, od 17.00 májová pobožnost s uctíváním sošky Panny Marie Sedmiradostné. neděle 4. 5. vede Andrzej Götz, neděle 11. 5. vede Mgr. Pavel Čtvrtečka, neděle 18. 5. vede Mons. Pavel Rousek, neděle 25. 5. vede Martin Lanži. V neděli 17. 5. se uskuteční pouť KDU-ČSL. Mše svatá od 9.00, celebruje P. Jan Rybář SJ. www.msvatonovicekostel.cz

Jičín

■ **7. 5.** od 18 hod. v Porotním sále jičínského zámku přednáška Lukáše Lhořana v rámci cyklu „Co v mých knihách není“: **Od islámu ke křesťanství**. Lukáš Lhořan byl členem muslimské komunity v Brně.

■ **15. 5. a 16. 5.** setkání s P. Eliášem Vellou OFMConv. 15. 5. od 18 hod. v kostele sv. Ignáce v Jičíně přednáška s besedou: **„Výstup na horu manželství“**, 16. 5. od 10 hod. v kostele sv. Ignáce přednáška: **„Vnitřní uzdravení pro nový vztah“**, po přednášce asi od 11 hod. autogramiáda knih v Knihkupectví U Ignáce.

■ **24. 6.** od 18 hod. v Porotním sále jičínského zámku přednáška Jiřího Grygara: **„O vědě a víře“**.

Informace: www.kna.cz/jicin, FB/DobreknihyJicin.

Červený Kostelec

■ 14.–17. 8. Exercicie s P. Eliášem Vellou: Ježíš – Můj přítel (o modlitbě)

Divadlo J. K. Tyla, Červený Kostelec (mše svaté v kostele sv. Jakuba). Příp. ubytování a stravování nutno co nejdříve objednat v přihlášce. Účastnický poplatek 500 Kč (studenti, ZTP a důchodci 350 Kč). Pořádá oblastní charita ve spolupráci s červenokosteleckou farností. Pokud nemáte přístup k internetu, o zaslání informací a vytištěnou přihlášku můžete požádat paní Martinu Kreidlovou, tel.: 491 610 333.

■ 18.–19. 8. Seminář s P. Eliášem Vellou: Ježíš – Lékař duše a těla (o vnitřním uzdravení a proměně utrpení).

Kostel sv. Anny v areálu Domova sv. Josefa, Žireč u Dvora Králové n. L. Účastnický poplatek: 200 Kč (studenti, ZTP 100 Kč). Nemáte-li přístup k internetu, můžete si o zaslání informací a o vytištěnou přihlášku požádat Jitku Holcovou na tel.: 491 610 603.

Překlad do češtiny zajistí zkušený překladatelé. Informace a elektronická přihláška na www.ochck.cz.

Hlinsko

■ **Doučovací odpoledne** Salesiánské hnutí mládeže Klub Hlinsko v Centru Jana XXIII. sídliště Hlinsko pořádá učební odpoledne každé pondělí 15–17.15 a středu 15–18 hod. Může přijít každý, kdo se chce zdokonalit v matematice i v jiných předmětech. Určeno především pro žáky ZŠ a studenty SŠ. Doučování vede Mgr. Bc. Anežka Nováková, tel.: 730 573 956.

■ **Večerní dílny** každou středu 18–20 hod. Účastnit se může každý, kdo si chce odpočinout a naučit se něco nového. Vyrobí si síťovanou tašku, jarní dekorace, drobné dárky a jiné. Podpořeno dotací z MŠMT.

Hradec Králové

Biskupství královéhradecké – Katechetické a pedagogické centrum

■ 17. 5. Diecézní setkání dětí 2014

Program pro děti od 5 do 14 let tematicky zaměřený k 350. výročí založení královéhradecké diecéze. Dopolodní interaktivní programy, odpoledne komponovaný pořad a slavení eucharistie s pomocným biskupem Josefem Kajnekem. Program na kc.bihk.cz.

Diecézní centrum pro mládež

■ 30. 5.–1. 6. Teenagers

Setkání pro mládež mezi 13 a 19 roky v DCŽM Vesmír; hry, modlitba, sport a plno dalšího! S sebou spacák, peníze, přezůvky a chuť zapojit se. Doporučený příspěvek je 220 Kč/den. Přihlášky: dczm.vesmir@atlas.cz, tel. 494 663 140. Info: www.vesmir.signaly.cz.

■ 6.–8. 6. Cetiletí

Na DCŽM Vesmír pro mladé lidi, kteří již dosáhli 20 let. Zábava, odpočinek, společná modlitba, práce, nová přátelství. S sebou: spacák, přezůvky, doporučený příspěvek 200 Kč/den. Přihlášky: dczm.vesmir@atlas.cz, tel. 494 663 140. Info: www.vesmir.signaly.cz.

Kontakt: DCM, Velké nám 32, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495 063 421, e-mail: dcm@bihk.cz.

Centrum pro rodinu

■ 12.–19. 7. Manželská setkání v Litomyšli

Bude se mluvit velmi otevřeně o manželské krizi, odpuštění, zdravém sebevědomí, komunikaci, potřebách, sexualitě i dalších tématech. Prostor mluvit s partnerem/partnerkou. Jak řešit konflikty a nedorozumění a jak jim předcházet, jak si vzájemně naslouchat a lépe se chápat. Možnost zúčastnit se společných modliteb. Pro děti kreativní program pod dozorem pečovatelů, přesto doporučujeme, pokud je to možné, přijet bez dětí, abyste měli víc času na péči o váš vztah. Bližší info: www.centrumprorodinu.cz

Diecézní centrum pro seniory

Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328 nebo 734 435 368, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcsbk.cz

■ 12.–15. 5. duchovní obnova pro seniory a osamělé seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem, Janské Lázně, Marianum

■ 7. 6. X. diecézní setkání seniorů a jejich přátel, Hradec Králové, Nové Adalbertinum

■ 26. 7.–2. 8. pobyt pro prarodiče s vnoučaty, Janské Lázně, Marianum, I. turnus

■ 3.–12. 9. poutně-poznávací zájezd do Srbska, Makedonie, Albánie a Medžugorje, přihlášky do 30. 5.!

Vysokoškolský klub Salaš

Mše svatá v 19.30 v kostele Nanebevzetí P. Marie, od 20.30 program v Katakombách v Novém Adalbertinu.

■ 7. 5. Tomáš Hoffman O svatosti trochu jinak

Co vlastně znamená být svatý? Je vůbec možné být svatý v dnešní době? Komu je svatost určena a co to může znamenat pro mladé lidi?

■ 14. 5. Karel Satoria Ora et labora

Karel Martin Satoria OCSO je od roku 1992 je členem Řádu cisterciáků přísné observance a následujících deset let strávil v klášteře Sept Fons ve střední Francii. Po návratu do České republiky v roce 2002 vedl výstavbu kláštera Nový Dvůr.

■ 21. 5. Imrich Gazda

Proč se církev a média (ne)mají rádi?

Novináři si stěžují, že církev neumí komunikovat, církev jim vytýká, že jsou vůči ní zaujatí. Je možné mezi těmito dvěma světy stavět mosty namísto bariér?

KMC Sedmíkráska

Zieglerova 230, 500 03 Hradec Králové 3, www.sedmikraskahk.cz, e-mail: sedmikraskahk@volny.cz

■ 11. 5. Kytíčka

V parku Pohádka u YMCA 15–17 hod. oslava Dne matek s mateřskými centry Sedmíkráska, Pohoda, Kouzelná Beruška (ADRA) a YMCA Hradec Králové. Při nepříznivém počasí náhradní varianta zajištěna.

■ 17. 5. Domácí vzdělávání očima H. Pinknerové

Proč se rodiče rozhodnou vyučovat děti doma? Kdo může učit doma? Která škola je vhodná jako garant domácího vzdělávání? Od 9 do 12 hodin beseda s Hanou Pinknerovou, která byla domácí učitelkou osm let. Hradí se 70 Kč a obvyklé pobytové, hlídání dětí je zajištěno. Je nutné se předem přihlásit do 13. 5.

■ 22. 5. Jak řešit konflikty:

seminář komunikačních dovedností

Ve čtvrtek od 10 hodin seminář Markéty Skácelové, FF MU. Dozvíme se, jak řešit konflikty pomocí asertivity a dalších technik. Hradí se obvyklé pobytové, hlídání dětí zajištěno. Je vhodné se předem přihlásit.

■ 28. 5. Domácí vzdělávání – klady a úskalí

Je domácí škola rovnocennou alternativou ke školní docházce? Jaká jsou úskalí a jak se na ně připravit? Nehrozí dětem nedostatečná socializace? Od 16 do 18 hodin beseda s otcem devíti dětí Michalem Semínem, který stál u zrodu domácího vzdělávání u nás. Hradí se 70 Kč a obvyklé pobytové, hlídání dětí je zajištěno. Je nutné se předem přihlásit do 25. 5.

■ 30. 5. Festival sociálních služeb

„Poznejme se navzájem“

V pátek 30. 5. od 10 do 20 hodin v areálu kampusu UHK Na Soutoku. Představení poskytovatelů sociálních služeb, kulturní vystoupení a další.

CHARITNÍ LISTY



ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Holoubek dává křídla a rozlet dětem i rodičům

Pestrý program pro celou rodinu nabízí od pondělí do pátku Rodinné a vzdělávací centrum Holoubek, které v Holicích otevřela Oblastní charita Pardubice před třemi lety. U jeho zrodu stálo několik zdejších maminek, které se chtěly vzájemně setkávat, aktivně trávit čas se svými dětmi a také se vzdělávat. Nejvíce rodinné centrum navštěvují právě maminky s dětmi v předškolním věku, ale: „*Tatínkové také chodí, babičky navštěvují i naše akce,*“ informuje mě vedoucí paní Milena Vohralíková.

Aktivity pro celou rodinu

Starší vila v Dudychově ulici, kde centrum Holoubek sídlí, byla zrekonstruována díky pomoci dobrovolníků a prostředkům z evropských fondů. V přízemí najdete útulnou a prosluněnou hernu s dětským koutkem, výtvarnou dílnu, jídelnu, šatnu a další potřebné příslušenství. V prvním patře probíhají vzdělávací kurzy a akce v příjemné podkrovní učebně. Děti si mohou hrát také na zahradě, která je vybavena atrakcemi pro malé i větší předškoláky.

Každé dopoledne v pracovním týdnu je v centru Holoubek volná herna pro rodiče s dětmi do 6 let. Pondělky jsou zaměřeny na výtvarné a pracovní tvoření s paní Helenou, úterky zase na hudbu, pohyb a zpívání s paní Milenou. Středy patří světu pohádek a také chvílce pro logopedii s paní Helenou. Čtvrtky jsou programové nabitě, dopoledne děti poznávají svět všemi smysly s paní Dášou, dopoledne je vyhrazeno těm nejmenším v Baby studiu s Hanou, navečer se děti učí hrou anglicky s paní Milenou a večer je zpívání pro dospělé. Pátky jsou věnovány hře a pohybu s paní Janou. Rodinné centrum nabízí také hlídání dětí.

Kontakt s dětmi a rozvoj osobnosti

„*Chodíme sem pravidelně v úterý hlavně kvůli dětem, protože Kuba je má rád,*“ říká paní Vladka Janebová z Holic, která do centra Holoubek dochází se svým 1,5letým synem Kubíčkem, a pokračuje: „*Paní učitelka mi také vždycky poradí, jak si s Kubou hrát, aby se rozvíjel dopředu. To je hrozně fajn. Naučí se sžívat s dětmi.*“ Paní Vladka je nyní na mateřské dovolené, jinak pracuje jako nákupčí a má zájem se i vzdělávat. „*Zatím nemám hlídání, ale přihlásila jsem se od ledna 2015 jako náhradnice do kurzu Mami, tati, pečuj, pracuj. Vybrala jsem si cyklus kurzů – angličtina, počítače a osobní rozvoj,*“ říká mladá maminka.



● Ve výtvarné dílně centra Holoubek si děti po svačince ještě stihly s paní Milenou namalovat květinu pro maminku.

Úterní hudební a pohybové dopoledne s písničkami bývá hodně navštěvované. Paní Milena dokáže v mžiku a přitom přirozeně vtáhnout děti do děje pohádky, tentokrát o Perníkové chaloupce. Děti doslova visí očima na paní učitelce, pak se chopí hudebních nástrojů a už sypou z rukávu jednu písničku za druhou za doprovodu na klavír. Na závěr ještě trochu pohybu a tance a poté hurá na svačinku.

„*Rádi si tu hrajeme s kamarádkami. Třeba společně skládáme puzzle,*“ odpovídají shodně sestry Káťa a Adélka. „*Já ráda tvořím. Chodím sem každý den,*“ hlásí mi s nadšením 5letá Tereška. „*Tereška se bohužel nedostala do školky, nastoupí až od září. U nás si zvyká na společnost více dětí, aby nástup do školky lépe zvládla. Patričkovi budou za půl roku 3 a dnes je tu poprvé bez maminky,*“ objasňuje mi energická paní Milena, která svému povolání učitelky v mateřské školce zůstala věrná i v důchodu, kdy už by si mohla užívat zaslouženého odpočinku.

Centrum je otevřeno i školákům a dětem z dětského domova

Vedle pravidelného programu probíhá v rodinném centru doučování školáků s dobrovolníky, kterými jsou studenti z gymnázia. Holoubek pořádá také společné akce pro děti z dětského domova. Nejbližší z nich se uskuteční ve čtvrtek 15. května, kdy se tu budou číst pohádky

Pokračování na str. 20

Pokračování ze str. 19

v rámci projektu Celé Česko čte dětem. „*Snažíme se do našeho centra umožnit vstup i dětem z dětského domova, které si s námi také zazpívají, pohrají si tu, něco si vytvoří a trochu poznají i život v rodině. Myslím, že je to pro ně velmi přínosné. Vždycky se na tu akci vzájemně těšíme,*“ vysvětluje mi paní vedoucí Milena Vohralíková.

V rodinném centru si je dále možné zapůjčit hry a didaktické pomůcky. Pomáhají i pěstounským rodinám, respektive v případě potřeby zprostředkují pěstounům poradenství a pomoc pracovníků Charity, nebo ve spolupráci s pedagogicko-psychologickou poradnou pořádají pro pěstounské rodiče vzdělávací přednášky.

Více informací, program a nabídku akcí najdete na www.pardubice.charita.cz/sluzby-pro-rodiny-s-detmi/holoubek/. Aktuálně jsou všichni zváni na Dětský den v pátek 23. 5.

Mami, tati, pečuj, pracuj

Rodinné centrum Holoubek pomáhá v rozvoji osobnosti nejen předškolákům, ale také jejich rodičům i prarodičům. Od září 2012 realizuje vzdělávací projekt MATAPE (Mami, tati, pečuj, pracuj), který nabízí tříměsíční vzdělávací kurzy pro rodiče a poskytuje poradenství zaměstnavatelům. V rámci projektu probíhají také krátkodobější tzv. otevřené kurzy na různá témata, např. „Přechod dítěte z rodinné výchovy do školských zařízení“, „Finanční gramotnost“, „Jak se postavit genderovým stereotypům při sladování rodinného a profesního života“ a další. Pro účastníky kurzu je zajištěno i hlídání dětí.

Účastníci tříměsíčního kurzu se vzdělávají ve třech oblastech, jsou to osobní rozvoj, počítačové dovednosti a výuka angličtiny, aby se rodiče, zejména pak maminky, dokázali lépe uplatnit na trhu práce a uměli sladit rodinný a pracovní život. Díky projektu MATAPE našla pracovní uplatnění už téměř desítka absolventů kurzu, jak jsem se dozvěděla od jeho manažerky paní Vladimíry Krejčíkové. Na druhé straně spolupracují i se zaměstnavateli, kterým nabízejí tzv. genderový miniaudit. Jeho cílem je zmapovat situaci uvnitř firmy z hlediska rovných příležitostí a sladování. Když firma uspěje, obdrží certifikát Prorodinná firma. Takové společnosti jsou otevřené flexibilním formám práce, zavedení firemní školky apod.

Projekt MATAPE je spolufinancován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím OPLZZ a ze státního rozpočtu ČR. Partnery projektu jsou Regionální poradenské a informační centrum Pardubice a Město Holice.

Bližší informace, vzdělávací příručku i video naleznete u zájemci na www.MATAPE.cz. Tento úspěšný projekt bude prezentován i v zahraničí, konkrétně v Holandsku.

Jana Karasová

■ AKTUALITY

Charita pokračuje v pomoci cizincům ze třetích zemí díky finanční podpoře EU

Hradec Králové: Integrační centrum pro cizince Diecézní charity Hradec Králové pokračuje v pomoci cizincům ze třetích zemí (tj. ze států mimo EU) díky další finanční podpoře z fondu EU. Nový projekt Integračního centra pro cizince v Královéhradeckém kraji číslo EIF 2013–11 je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí. Jeho realizace byla zahájena 1. 1. 2014 a potrvá do 31. 3. 2015.

Posláním Centra je podpora integrace cizinců ze třetích zemí na území Královéhradeckého kraje do většinové české společnosti. Centrum působí od ledna 2013, kdy bylo zřízeno rovněž za finanční podpory Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

Centrum poskytuje cizincům bezplatně informace, poradenství, kurzy češtiny a sociokulturních dovedností v Hradci Králové i v regionech (v Náchodě, ve Dvoře Králové n. L., Jičíně, Hořicích, Trutnově a nově ve Smiřicích) anebo individuální výuku češtiny i jiných předmětů s charitními dobrovolníky. „*V roce 2013 využilo služby Integračního centra pro cizince celkem 804 klientů. Sociální a právní poradenství bylo poskytnuto 525 cizincům, kurzů češtiny a sociokulturní orientace se zúčastnilo 279 cizinců. Nejpočetnější byli cizinci z Ukrajiny, Vietnamu, Mongolska, Ruska a Sýrie,*“ informuje ing. Jan Kočí, vedoucí centra.

Integrační centrum pro cizince Diecézní charity HK také organizuje multikulturní a vzdělávací akce (např. cyklus Etnokultura, Setkání národů a další akce) a nabízí zázemí pro volnočasové a zájmové aktivity (např. Taneční klub, Multikulturní klub dětí a mládeže, Dámský klub nebo divadelní soubor Světáci, pořádá sportovní turnaje a akce pro rodiny s dětmi). Těchto aktivit se loni zúčastnilo přes 1800 cizinců a téměř 2000 zástupců většinové společnosti.

„*Aktuálně nabízíme cizincům kurzy, kde se mají možnost připravit na zkoušku z češtiny a ze znalostí o realitách ČR, kterou mají od 1. 1. 2014 povinnost složit cizinci žádající o státní občanství ČR,*“ říká ing. Jan Kočí a pokračuje: „*V tomto roce jsme také zahájili populárně naučný cyklus přednášek ve spolupráci s Filozofickou fakultou UHK pro cizince i širokou veřejnost.*“ Bezplatné kurzy k občanství probíhají v Integračním centru pro cizince, Šafaříkova 666/9, Hradec Králové (3. patro). Zájemci se mohou registrovat na e-mailu kurzy.cestina@hk.caritas.cz nebo na tel.: 731 402 284. Více také na www.cizincihradec.cz.

Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

Jana Karasová

Rekonstrukce odlehčovacího zařízení v Mikulovicích

Pardubice: Na základě zvýšené poptávky po odlehčovacích službách se Oblastní charita Pardubice rozhodla rozšířit službu pro větší množství zájemců prostřednictvím rekonstrukce doposud nevyužitého přízemí fary v Mikulovicích u Pardubic.

Přestavba byla zahájena letos v březnu a dokončení stavby je plánováno na červen příštího roku. Náklady na rekonstrukci jsou vyčísleny na částku 1 700 000 Kč. Část nákladů máme k dispozici (cca 800 000 Kč z Tříkrálové sbírky 2013–14 a z benefičních akcí), zbývajících 900 000 Kč je třeba zajistit z dalších darů – ať už od státních institucí a nadací, firem nebo jednotlivců.

Budeme Vám velmi vděční, pokud přestavbu podpoříte. Více informací naleznete na www.pardubice.charita.cz.

Pavla Jadrná

Nová sociální služba Na Sioně pro děti s poruchou autistického spektra

Kutná Hora: Aktivita SASRD (tj. sociálně aktivizační skupina rodičů a dětí) je určena rodinám s dětmi od sedmi do osmnácti let, které mají diagnostikovanou poruchu autistického spektra nebo s podezřením na tuto poruchu (např. Aspergerův syndrom, vysokofunkční autismus, atypický autismus apod.) a chodí do škol běžného typu.

Středisko nabízí tuto službu od loňského roku. Začala dobrovolným scházením rodičů dětí s uvedenou poruchou. Kromě setkávání rodičů se činnost SASRDu obohatila o aktivity pro děti jako jsou letní týdenní příměstský tábor, výtvarné a volnočasové aktivity a sobotní výlety. Schůzky rodičů jsou většinou v pátek nebo neděli.

Na službě se podílí Mgr. Markéta Sieglová, vedoucí Střediska rané péče v Kutné Hoře, nově Bc. Monika Šotová, koordinátorka a pracovnice služby, dále spolupracují lektorky nácviku sociálních dovedností.

Cílem služby je jednak umožnit dětem být spolu, učit se přátelství, rozvíjet sociální dovednosti, integrovat se do skupiny vrstevníků, dále nabídnout dětem volnočasové aktivity a také umožnit rodinám těchto dětí setkávat se s ostatními, které řeší podobnou problematiku, pomoci jim řešit jejich aktuální problémy související s péčí o dítě a jeho výchovou, nabídnout jim vzdělávací a terapeutické aktivity, krátkodobé odlehčení.

Kdo by měl zájem dovědět se více, může se obrátit na Středisko rané péče, tel. 731 598 866.

Bc. Daniela Sršňová (red. upraveno)



● Fara v Mikulovicích u Pardubic, kde vznikne odlehčovací centrum, které bude pomáhat pečujícím rodinám v péči o nemohoucí blízké. Foto: archiv Oblastní charity Pardubice

■ KALENDÁŘ NA KVĚTEN

Odpolední čtení Máje K. H. Máchy

1. 5. od 15 hod., zahrada Jindrovky vily v Litomyšli (Dukelská 750)

Některé části Máje doprovázeny na akustickou kytaru, občerstvení a posezení zajištěno, vstupné dobrovolné, pořádá Dobrovolnické centrum Farní charity Litomyšl. (Při nepříznivém počasí se ruší!)

Májový benefiční koncert

4. 5. v 19 hod., kostel sv. Michaela, Chrudim
Účinkuje pěvecký sbor Salvátor pod vedením MgA. Tomáše Židka, pořádá Farní charita Chrudim. Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován Farní charitě Chrudim na rozvoj dobrovolnického centra.

Benefiční večer pro Josefa

14. 5. od 19 hod., Městské divadlo Kolín
Účinkují Jaroslav Dušek, Petr Vondráček, Simona Maierová, Kolínský Big Band a možná překvapení. Záštitu nad akcí převzal starosta města Kolín Vít Rakušan a místostarosta Jan Pospíšil. Předprodej: Městské divadlo Kolín. Výtěžek ze vstupného bude věnován Domovu sv. Josefa v Žirči pro nemocné roztroušenou sklerózou.

Noc kostelů v Domově sv. Josefa

23. 5. od 17:50 hod., kostel sv. Anny v areálu Domova sv. Josefa v Žirči u Dvora Králové n. L. (čp. 1)
Během večera možnost prohlídky věže, varhan a zvonkohry na kůru, ochutnávka mešního vína, dále možnost prohlídky expozice o Domově sv. Josefa a obci v bývalém pivovaru. **Program najdete na www.domovsvatehojosefa.cz.**

■ AKTUALITY

Oslavy Mezinárodního dne Romů

Dvůr Králové n. L.: Fara ve Dvoře Králové se již tradičně rozezněla písněmi z muzikálů, romskými tanci a zpěvy. Pracovníci Farní charity uspořádali Den otevřených dveří s prohlídkou prostor, kde provozují služby pro děti, mládež a rodiny. Odpolední program probíhal ve znamení Mezinárodního dne Romů (8. 4.).

Celé akci předcházela dlouhá příprava. Na výtvarných workshopech mladší děti vyráběly romskou vlajku, která poté zdobila jeviště, jiné se zapojily do výtvarné soutěže. Na soutěžní výstavě se objevily i originální vlastnoručně vyrobené hudební nástroje. Vyhlášení vítězů proběhlo 8. dubna. V jiné dny se nacvičovaly písničky, tance i scénky, kapela starší mládeže v den oslav svými temperamentními rytmy roztleskala celý sál.

Děti a mládež z Klubu pro rodiny s dětmi Labyrint i Klubu pro děti a mládež Střelka jsou podobnými výstupy vedeni k systematickosti (jednomu představení předchází mnoho hodin příprav), zodpovědnosti (musím přijít včas, splnit co nejlépe svůj úkol) a v neposlední řadě se učí veřejnému vystupování (slavnostní oblečení, kultivovaný pohyb na jevišti a srozumitelný slovní projev).

Projekt je financován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu.

K. Litošová

Bylinková zahrada i letos

Žireč u Dvora Králové n. L.: Již v polovině dubna se otevřela brána ukázkové Bylinkové zahrady Josefa Kamela při Domově sv. Josefa v Žirči. Od jara do podzimu si zde můžete prohlédnout ty nejznámější i méně známé byliny, dozvědět se o podmínkách pěstování, léčivých účincích i způsobu užití. Většina bylin, letničky, trvalky i pokojové květiny jsou i k prodeji. Zahrada má otevřeno po–pá 8–17 hod., so 8–12 hod. Přijďte se podívat!

Jitka Holcová



● Bylinková zahrada Josefa Kamela při Domově sv. Josefa v Žirči už má otevřeno. Foto: archiv Oblastní charity Červený Kostelec



● Den otevřených dveří a oslavy Mezinárodního dne Romů ve Dvoře Králové n. L. Foto: archiv Farní charity Dvůr Králové n. L.

■ VZDĚLÁVÁNÍ

Konference „I smutek patří k životu... aneb psychosociální pomoc pozůstalým při náhlém úmrtí blízkého člověka“

20. 5. v 8:30 hod. (prezence účastníků v 8 hod.), **Nové Adalbertinum**, Velké nám. 32, Hradec Králové. Konferenci pořádá Oblastní charita Hradec Králové pod záštitou Ing. Mgr. Jiřího Vitvara, vedoucího Odboru sociálních věcí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. Je určena poskytovatelům sociálních služeb, pracovníkům Policie ČR a Hasičského záchranného sboru, zdravotníkům, lékařům, psychologům, psychiatrům, sociálním pracovníkům, pracovníkům úřadu a všem zájemcům o problematiku práce s pozůstalými.

Blíží info, program a přihlášky najdete na www.charitahk.cz. Přihlášky nejpozději do 6. 5. 2014.

Kontakt: Bc. Lenka Pumrová, email: lenka.pumrova@hk.caritas.cz, tel. 777 721 646, Poradna pro lidi v tísni, Kotěrova 847, 500 03 Hradec Králové.

Kurz prof. Heinricha Pompeye z Freiburgu „Duchovní motivace k sociální práci“

Kurz pod vedením prof. Pompeye na uvedené téma se uskuteční pro pracovníky Charit a Maltézské pomoci ve dnech **10.–12. 6. v Praze v sídle Maltézského řádu**. Prof. Pompey je vedoucím katedry Křesťanské sociální práce na CMTF UPOL v Olomouci, má dlouholeté zkušenosti z psychoterapeutické poradny a vede přednášky a kurzy po celém světě. Kurz pořádají Creatio Přelouč, Maltézský řád a Univerzita Palackého Olomouc.

Blíží info a přihlášky: e-mailem na adrese: sdruzeni.creatio@gmail.com nebo na tel.: 731 402 371.

dopis mladým

V DIECÉZNÍM ROCE POVOLÁNÍ

DUBEN

Milí mladí přátelé,

vzít vážně povolání, jehož zárodek nám Pán dal už při křtu, aby nás pozval k dokonalosti a svatosti života podle svého příkladu, to někdy vyžaduje radikální změnu života. Pro člověka je přirozené, že se jí bojí. Musí se změnit. Najednou má opouštět svoje zvyky a zájmy, někdy dokonce i přátele.

Právě od mladých lidí se tomu však mohou ostatní učit. Denně se přesvědčuji, že Vaše odvaha, odhodlání a schopnost nespokojit se s povrchností, kompromisem či hledáním „polopravd“ je tím, o co se máme snažit všichni bez ohledu na věk. Pramen této odvahy je všem společný – Kristus, zdroj a cíl každého povolání.

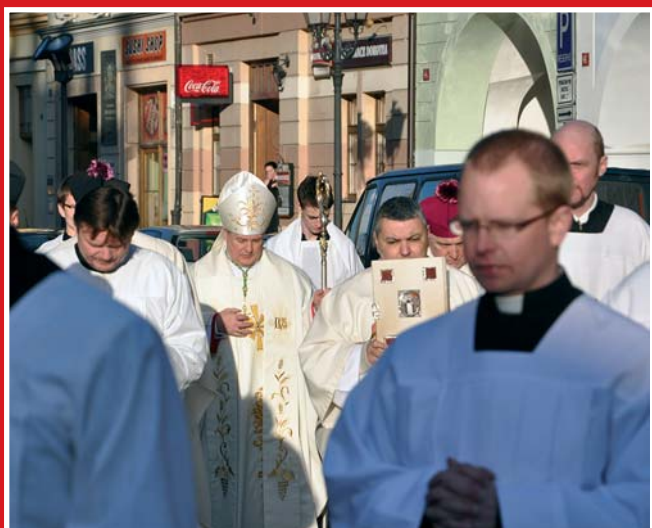
Svatý Pavel přirovnává tuto cestu za Kristem k závodu: „Nevíte, že při běhu na závodě sice všichni závodníci běží, ale cenu že získá jenom jeden? Běžte tak, abyste jí dosáhli!“ (1 Kor 9,24). Nabádá nás, abychom se nikdy nevzdávali.

Ten, koho čeká důležitý závod, mu vše ostatní podřizuje a rád se vzdává všeho, co by ho rozptylovalo, zpomalovalo či jakkoliv odvádělo z vytýčené trasy. Máme za sebou postní dobu, kterou jsme prožívali právě jako přípravu na blížící se závod – ve větším soustředění na odříkání, modlitbu a skutky lásky. O Velikonocích, které slavíme v tomto měsíci, nám Kristus sám na sobě ukazuje, že do závodu, v jehož cíli je Bůh, se vyplatí dát všechnu energii. Vlastní život. Kdo dá vlastní život, dostane v cíli život věčný. Kdo do závodu vlastní život z opatrnosti nevloží, nepoběží naplno a jen těžko může zvítězit.

Vás všechny, kdo čtete tento dopis, zahrnuji do svých modliteb, abyste v sobě našli odvahu odstartovat, vytrvali na trati se srdcem i zrakem upřeným na Krista a zvítězili. K tomu Vám na prahu Velikonoc ze srdce žehnám.

Váš biskup Jan

Velikonoce v katedrále



● Liturgický průvod o Zeleném čtvrtku



● Biskup Vokál podle Kristova příkladu umyl nohy dvanácti mužům



● Velkopáteční obřady začínají tichou modlitbou v leže



● Uctívání Kříže



● Žehnání velikonoční svíce – paškálu



● Nedělnou součástí vigilie slavnosti Zmrtvýchvstání Páně je křest dospělých